

U g e s k r i f t

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 11.

Løverdagen den 17de Marts 1860.

4de Marg.

Indhold.

Svinet. — Hesten. — Inden- og udenlandste Efterretninger.

Svinet.

(Slutning fra No. 10.)

Svinehusene er meget forskjelligt indrettet. Det er indre, hvorledes den fattige Irlander indlogerede sit Svin. Den rige Opdrætter i Berkshire opfører Svinstalde, der kan tjene som Model for Orden og Renlighed. Dyrene har særskilte Rum til at ede i og ligge i. Væggerummet er mørkt for at de ikke skal forstyrres af Larm eller Lys under Fordøjelsen; thi det er anerkendt, at alle Dyrs Fødning gaar bedst for sig, naar de har det roligt og halv mørkt.

Ved at besøge en engelsk Svinstald, faar man Indtrykket af, at Svinet ikke er det skiddensferdige Dyr, som man udgiver det for. Er der kun Anledning for det til at holde sig rent, saa tilføjer det sig ikke med Smuds af Fødemidler eller af sine egne Ekskrementer. Dets Natur tilføjer det at gnide og klo sig mod de Gjenstande, det kommer nær; thi derved lettes Blodomløbet under dets tykke Hud. Det trenger ogsaa paa Grund af sin Fødning hyppigt til kjølede Forfriskelse, og har det ikke rent Vand at lægge sig i, saa strekker det sig i den første den bedste Kortpøl. Renligheden drives i enkelte Stalde saa vidt, at Dyrene børstes med Kardast og Sebe en a to Gange ugentlig, og denne Behandling bidrager ikke lidet til deres Fødning. Til Udstillingerne er Svinene altid i Forveien bleven behandlet paa denne Maade.

Sluttelig vil vi anføre et halvt Snes Regler, hvori Opdræts- og Behandlingsmaaden for Svinet er indbefattet.

1) Hav Die med, at Næringsmidlerne er sunde. Det er en stor Feil at tro, at fordervede Fødemidler altid er gode nok for Svinet. Flest af usund Føde giver ikke et eneste godt Stykke Spise.

2) Spander hver Dag lidt Salt paa Føden. Det er en lidet Udgift, som i Lengden bringer Fordeel.

3) Fodre Dyrene til bestemte Tider; thi det bidrager serbeles til Dyrenes Sundhed, at Fødet tildeles dem regelmæssigt.

4) Forsøm ikke at rense Fodertrougene før end de fyldes med nyt Foder. Bedst er det at vaske Trougene for hver Gang.

5) Giv ikke Svinene mere Foder om Gangen, end de kan spise op. Levninger bør omhyggelig tages ud og gives til andre Dyr, men ikke efterlades i Trouget til det kommende Maaltid.

6) Jagttag Afvætsling i Foderet. Ekskrementerne kan i saa Henseende tjene som Veiledning. De skal vere hverken tykke eller tynde og af brungraa Farve. Er de for haarde, saa tilset Føden med en storre Mengde Rodfrugt og Klib. Er de flydende, saa formindst eller ophor rent med Klib; giv Bonner istedet eller endnu bedre Egenodder og Olden. Undgaa altfor vandige Fødemidler; lidt Mel vil i dette Tilfælde vere af stor Virkning.

7) Set ikke Dyr af forskjellig Alder sammen i et Rum. Grisepurker maa ikke behandles paa samme Maade som Purker, der har mistet Ungerne, og Fedesvin fordrer igjen en anden Næring end en Purke som giver Die. Forsøg har bevist, hvad som kan synes underligt nok, at meget stærk Fodring er skadelig for unge Svins Udvikling. Det er ved Hjælp af noigtig beregnede Fodringsmaader, saaledes at Fodringen langtfra er rigelig i den unge Alder, at man i England erholder de svære Svin, som lader sig fede i kort Tid, saaat de undertiden veier mere end 180 Pund i Tjerdningen.

8) Om Poteterne slaar feil, er derved intet Hovedskaar i Svinefoderet opstaaet. Mange andre Vegetabilier kan under Englands Veirligt letteligt erstatte Poteterne som Fødningsfoder til Svin.

9) Hold skarpt Die med, at Dyrene har det rentligt; hold dem paa et tørt og varmt Sted; det gjelder for Svinet, hvad man siger om Hesten, at en Strigling er ligesaa god som en Givt Havre. Et Bad engang imellem ved Hjælp af Børsten vil virke saa meget, at et almindeligt Foder holder Svinet i samme Stand som overflødig Foder naar det ikke holdes rent.

10) Selg i rette Tid. Tag i saa Henseende Hensyn til den Stand Dyrene er i og til Spørgsmaalet efter Flest. Men lad Flestet altid gaa af saasnart der er en rimelig Forbel at opnaa, og vent ikke efter høie Priser, som maasse aldrig kommer. Husk paa Ordsproget: „Spred Høet ud medens Solen skinner.“ og „en Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget.“

Vi minder fluttelig om nogle Ord, som før er anført i dette Skrifts første Aargang om Svineavl i England.

Svinets Frugtbarhed er stor. En kort Beregning over 2 Purkers Afkom i Løbet af 10 Aar er ikke uden Interesse. To Purker føder hver 10 Ungen i et Aar. Antages Halvparten af disse at være Hunner, saa fremkommer:

Det første Aar Hanner og Hunner 20.
 hvorfra Hunnerne drages 10.

saa er tilbage Avlspurker 10.

Det andet Aar føder sidstnævnte atter 10 hver 10.

hvilket giver hundrede Hanner og Hunner 2) 100.

Heraf kommer paa

Det tredje Aar Avlspurker 50.
 10.

2) 500.

Fortsættes paa denne Maade, saa udkommer allene af Avlspurker det 4de Aar 250, 5te 1250, 6te 6250, 7de 31,250, 8de 186,250, 9de 781,250 og 10de 3,905,250. 10 Gange denne Sum giver i det 10de Aar 39,062,500 Hanz og Hunsvin. Samtidigt er i de 10 Aar et med hvert Aars Hunner lige Antal Hanner slaget og forteret.

Bil man drive Svineavl i det Store, saa maa man sørge for, at Marken afgiver til Svinene Havre, Boghvede, Bønner, Erter, Klover, Poteter, Gullerødder, Rotabaga og Turnips. Er man saa uforsynlig, at Svinene kommer til at mangle i en enkelt Aarstid, saa vinder man med god Fodring i en paafølgende Aarstid ikke et Skridt frem, men opnaar kun, at Svinene komme til den Størrelse og det Huld, de burde have havt et Aar tilbage. Ved Svineavl har Sætningen „Tid er Penge“ serdeles Bøgt; thi det er paa den hurtige Udvikling i kort Tid at det lønnende ved Svineavl beror.

Det er en udbredt Mening, at Svinehold ikke lønner sig. Noget Beregning som Støtte for denne Paastand har jeg endnu ei seet, men saaledes som Avlen drives paa de fleste Steder her tilsands bliver Paastanden sand. Med hver enkelt Gren af Landmandens Bedrifter forholdes det sig som med hans samlede Virksomhed. Den bestaar ikke i nu og da at samle Krefterne for at gjøre Kup; men i nøjagtigt Efterseende med, at en Mangfoldighed af Smaapligter udføres, for at det endelige Resultat skal svare til Beregningen. Hvor saaledes en Purke tilkommen i Falden ikke paasees at løbe samme Aars Høst, at den første Gang kan grise i Marts og anden Gang i Juli, der kan ved Udeblivelsen af et Kuld straks opstaa et Tab af 20 Spd., og kommer dette ene Kuld tilmed først i Juni istedetfor i Marts eller April, saa bliver det ei slagkraftigt (10 til 14 B.Æ) samme Aars Høst; de maa altsaa fødes Vinteren over, og derved fremkommer atter Tab. Fødes Svinene Sommeren og Høsten igennem med Mel istedetfor med Grønt, saa svarer de ikke Regning. Renlighed i Stierne paasees ikke noksom og Madtroerne tillædes under tiden at staa urensede hele Vinteren igennem. De smaa Svin vaskes ikke i rette Tid, kommer saaledes i Knot og bliver adskillige B.Æ efter i Bøgt.

Føres der som sagt fra Eterens Side virkeligt Tilsyn med Svinet, istedetfor at han ikke blot iagtager det paa Afstand, saa maa Svinehold kunne lønne sig hos os som i andre Lande.

Hesten.

Indavl og Krydsning.

(Fortsættelse fra No. 9).

I Aaret 1819 udstedte den franske Indenrigsminister Decazes et Cirkulære til samtlige Præfekter, hvori han udtaler, at praktiske Prøver og de Præmier, som Regjeringen knytter til dem ere iblandt de sikreste Midler til Hesteavlens Opkomst. Det var imidlertid ikke uden betydelig Modstand fra Opdrætternes Side, at Regjeringen indførte dette Princip. Fra alle Departementer indløb Klager, og i de Deputeredes Kamre havde Regjeringen haarde Kampe at ubholde. Principet vandt imidlertid lidt efter lidt Fremgang og i Aaret 1833 blev det ved Stutterimændenes Anstregelser fastsat „at det ædle Blod i Forbindelse med Bæddeløb var Basis for Landracernes Forbedring og for Hesteavlens Udvikling.“ Virkningerne af dette Princip, der gennemførtes med Konsekvens, viste sig snart i sine Følger. 1846 udgik fra Ministeriet den Bestemmelse, at fra Aaret 1848 vilde ingen Hingster, der opdrættedes i Landet, blive kjøbt til Landstutterierne, med mindre de have været prøvede paa Banerne i Galop eller Trav, eller i Løb med Hindringer. Hverken Revolutionen i 1848, da Frankrig blev en Republik, eller Statskuppet i 1851 gjorde mindste Forandring i det nu i 40 Aar fulgte Princip. Man indsaa altfor vel, at praktiske Prøver, ligegyldigt om de havde en hebenst Oprindelse eller udgik fra aristokratiske Forlystelser, vare Hesteavlens Grundpiller, og at Præmieudvælginger efter Hestens Jore alene er en Absurditet. Imedens man i Frankrig, i Restaurationsperioden, var langt fra at kunne remontere Kavalleriet, som dengang kun udgjorde 30,000 Mand, saa man af General de Lamoricières Rapport, at Kavalleriet, som i 1850 udgjorde 60,000 Mand, kan rekonstruere i Landet selv, og Landhesteavlens Fildres i Rapporten, saavel som af mange andre Forfattere, at have gjort betydelige Fremskridt.

Proprietær Thygeson ender sit klare Indlæg i Spørgsmaalet om Maaden, hvorpaa Danmarks Hesteavl skal heves i Betret, saaledes.

„Imedens nu den ædle og forædlede Hesteavl „Aar for Aar udbreder sig i alle civiliserede Stater „og er Basis for Landracens Forbedring og imedens „praktiske Prøver mere og mere vinde Anerkjendelse — gaar man i Danmark den modsatte Vej „ved udelukkende gennem Indavl af uførelde „Landraceer og ved Præmietilskjendelser uden dermed „forbundne Styrke- eller Hurtighedsprøver at „spilde Tid og Penge.

For Norges Vedkommende har det Offentlige aldrig gjort noget Aftælligt til Hesteavlens Fremme. Det nedlagte Stutteri paa Gjerkind blev uordentligt bestyret og Frugterne af dets Beslaaen er saagodt som sporløst forsvundne. Er vor Hesteavl ikke gaaet tilbage, saa er den sandelig ikke gaaet fremad. Enkelte gode Exemplarer findes vel, naar man reiser Bygd og Dal igjennem, for at faa fat i dem: men gode Heste er ikke tilstede i den Forstand, at deres Tal i nogen Henseende dekker Behovet. Dette er oftere bleven udtalt, og Private, som havde Interesse og Penge at spandere, har i Landets forskjellige Dele fra Tid til anden gjort sit for at bringe den forsmte Hesteavl i Veiret. Ulykken ved Privatmands Foretagender af denne Sort er imidlertid den, at de maa rette sig efter den enkeltstaaende Opdræters Indsigter i Jaget og efter hans Smag og Behag. Enhed er saaledes nesten uopnaaelig, og for hver ny Eier staaer det private Stutteri i Fare for at undergives nye Regler, som efter Omstændighederne forbedrer, forvækker eller tilintetgjør Formandens Arbejder og Planer.

Det Offentlige vil nu for Alvor sette sig i Eplidsen for Hesteavlens Ophjælp. Stortinget bevilgede i 1857, 6000 Spd. til Indkjøb af indenlandske Stodhingste, og Statsagronom Lindeqvist har forestaaet Indkjøbet, forsaavidt virkelig gode Dyr var at erholde. Hr. Lindeqvist har i sin Bog „Om offentlige Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme i Norge“ gjort Rede for, hvorledes han har benyttet disse Midler. Overalt har han, saavidt det lod sig gjøre, søgt at imødekomme hver Hingstholders Vnske ved Udvalget af det for ham bestemte Dyr, og saaledes skal man ikke klage over, at Hr. Lindeqvist har villet bryde med gammel Tro og nebarvet Bane.

Der er flere Maader, hvorpaa det Offentlige kan ophjælpe Hesteavlen.

- 1) Ved Pengetilskud til den Private, eller ved baade Penge og Hjælp af Raadgivere, som til Gjengjæld skal have Stemme med ved den Private's Valg af Avlsdyr og hans Fremgangsmaade ved Blodsblanding.
- 2) Ved at oprette et selvstændigt Stutteri, som baade kompletterer sig selv, og hvorfra udgaar Bøffelere, der udstationeres til Private.

Hvis man allene tager Hensyn til Bekostningen, saa er den første Maade uden Sammenligning den billigste; men hvis man dermed ogsaa tror at opnaa Garantier for, at Hesteavlen virkelig skal gaa fremad, saa at en søkelig og varig Forandring indtreder, da tror jeg, man tager Feil. Overalt, hvor Privatmand faar Lov til at gjøre sin Stemme i Dyrforedlingsspørgsmaal gjeldende, fremtræder han ofte med Forkjerlighed for det Ellvante, for det der ligner hans Eget. Hver Bygd kan have sin Mening og at dette virkelig vil blive Tilfellet i vort Land kan man allerede slutte deraf, at mange Landmænd for Alvor tror, at den norske Hest som den for Diebliffet er, er den bedste og mest passende for vore Forholde. Ja der er endog Mange, som paastaar, at vi har fuldt op af Remonteheste i vort Land, saa at ikke

engang en Foredling i denne Gren af Opdrættet behøves. Endvidere vil der blive endnu større Uentighed, naar Spørgsmaalet i Praksis dreier sig om Fremgangsmaaderne ved Hestens Foredling — om Indavl eller Krydsning skal befulgges. Den interesserede Privatmand vil i dette Spørgsmaal ikke unblade at paaberaabe sig enkelte indtreffende Bagslag som Beviser for at den offentlige Raadgiver begaar Feil, og Privatmandens ensidige og slet begrundede Udtalelser bliver saameget farligere, naar han af det Offentlige er indrømmet delvis afgjørende Stemmer i de Foranstaltninger, som skal treffes. Man skulde kun slet hende til vore Jorddrotters Maade at argumentere paa, om man paa Forhaand lod sig trolle med, at de villigen vilde give efter, hvor Raadgiveren anførte overbevisende Grunde. Og saadan er Mængden af Landmænd nok i alle Lande. Derfor har ogsaa det Offentlige i de fleste andre Lande seet sig nødsaget til at tage, navnlig Stutterisager, i sin egen Haand, forat frembringe Enhed og stadig Fremgang i den vigtige Hesteforedling. Vi kan ikke vente at slippe billigere fra det end andre Folkeslag, og jeg forkaster derfor enhver privat-offentlig Foranstaltning som en Halvbed og onsker et af Staten oprettet og bestyret Stutteri.

Hr. Lindeqvist har blandt sine flere Forslag ogsaa opstillet følgende:

„I den sidste Tid har her ofte været Tale om at søge oprettet et norsk Stutteri. For at give dette Spørgsmaal en bestemt Skikkelse end det hidindtil har havt, skal jeg tillade mig at ytre følgende:

- 1) Hensigten med Stutteriet maatte naturligvis være at danne en for norske Forholde passende konstant Hestestamme, af hvilken der ved Stutteriet kunde opales Hingste, der vare fortrinligt skikkede til Avl af værdifulde Landbrugs- og Vognheste samt militære Tjenesteheste.
- 2) En saadan Stutteristamme kunde søges dannet enten af gudbrandsdalsk Race, eller om saa befandtes nødvendigt og hensigtsmæssigt ved den gudbrandsdalske Races „overgaaende Krydsning“ (som Dyrforedlingssterminen lyder) med nogle fremmede dertil fortrinligt skikkede Hingste. Ved saadan Krydsning burde man søge at bibeholde alle den gudbrandsdalske Races gode Egenskaber og til samme Tid bøde paa dens Mangler; f. Ex. den korte stive Hals o. s. v.
- 3) Saadan Krydsning burde alligevel ikke foretages med mindre valgte Mænd fra Gudbrandsdalen og Mjøsdistrikterne erklærede sig for Sagen og for de fremmede Hingster, som dertil paatænkes benyttede.
- 4) Stutteriet bør være saa pas stort, at der bliver tilstrækkelig Udfigt til at erholde fremragende Individer til Komplettering af Stutteri-Stammen. Efter den Erfaring, som haves fra andre Landes Stutterier, kan man ikke gjøre Regning paa med nogenlunde Sikkerhed at opnaa dette med et mindre Antal end 20 Følhopper. Alle ved Stutteriet skulde

Ungheste, som tegne godt, maa beholdes til de ere 3 Aar gamle. Naar Følhoppernes Antal ere 20, kan man ansætte Unghesternes Antal i Gjennemsnit til 50. Med Stamstutteriet burde forbindes et mindre Depot for Landstodhinde, hvorfor Hesternes Antal bør ansættes til 10. Følgelig vilde Stutteriet komme til at bestaa af omtrent 80 Heste, store og smaa iberegnet.

- 5) Stutterigaarden maa være saa pas stor, at den afgiver tilstrækkelig Havnegang samt kan producere tilstrækkeligt Hø og Halm til nævnte Antal Heste, hvorhos den for Stutteripersonalet fornødne Melk maa kunne produceres paa Gaarden.

Havnegangen maa være hoilændt, fri for Vandsyge og bevoret med godt og kraftfuldt Græs, ligesom Høet maa være af samme gode Bestaaffenhed. Thi man kan ikke vedligeholde eller uddanne en Stamme af fast byggede og kraftfulde Heste, uden tillige at anvende ædle og kraftfulde Fødemidler. Derfor er det nødvendigt at have saa stor Stutterigaard, at man paa samme kan avle det fornødne Hø og ikke behøver at være afhængig af, hvad man tilfældigvis kan faa kjøbt.

- 6) Omkostningerne ved at oprette og vedligeholde et Stutteri af anførte Størrelse vilde blive omtrent Følgende:

a) Til Opsætning:

En hensigtsmæssig og tilstrækkelig stor Landeieendom til Stutterigaard	50,000 Spd.
Til Bygningers Opførelse	25,000 —
Inventarier og Kapital til Eiendommens Drift	5,000 —
Stalinventarium og Anskaffelse af Stambyr	8,000 —
Summa	88,000 Spd.

b) Aarlige Udgifter:

Til Lønninger, Staldrevisiter, Havre, Skatter, Bygningers Vedligeholdelse, Indkjøb af Heste samt afskillige andre Udgifter	8,000 Spd.
--	------------

Et offentligt Stutteris Istandbringelse vil altsaa efter Hr. Vindeqvists Beregning det første Aar fordre nær 100,000 Spd., og denne Sum er vistnok efter vore Forholde stor. Forudsat at Bestaaffenheden af Føder og Havnegang ikke virkede hemmende paa Dyrenes Udvikling, kunde da ikke Stutteriet henlægges til Aas Landbrugsskole? Derved vilde den største Del af Ublegskapitalen spares, og det kunde for Skolens Vedkommende intet være i Veien for at Stutteriet forbandtes med det til Skolen hørende Jordbrug, som alligevel albrig som Jordbrug kan paaregnes at give nogen Netto, men som ved ogsaa at indbefatte Stutteriet aarlig gjengav Landet en synlig Del af de Pengemidler, som stifter i Etablisementets Jord og Bygninger. Om ogsaa en Udvikelse af Jord og Huse derved fornødiges, vilde de derved opstaaende Omkostninger dog blive en liden Part

af, hvad Indkjøb og Bebyggelse af en særskilt Stutterigaard vilde kreve.

Overhovedet kan det Argument, at det Billigere bør foretrækkes for det Kostbarere ikke med Fordel anvendes her, hvor Erfaring fra andre Lande lærer, at hver Gang det Offentlige har givet sit Lands Stutterisag fra sig og tilstaaet Privatfolk Naadighed over Principspørgsmaalene for Hesteførelsen, har denne begyndt at vikle og, efterat Lid er tabt, atter krevet offentligt Tilsyn og Pengetilskud, for at komme paa ret Veigjen. Saavidt vides har man til en Afdeling af Hestfolket i de senere Aar søgt Remonteheste fra Sverige. Saalænge Nabolandet ikke trenger alle sine Stridskrefter til eget Brug, er det jo ganske nemt for os at anskaffe Remonter fra alle rede bestaaende Stutterier; men denne Udvei tør luffes. Det hover sig vel ogsaa bedre for Kongeriget Norge paa Grund af Forholdet til Sverige, at vi i Et og Alt lader de Krefter rodfeste sig i vor hjemlige Jordbund, som skal tjene til Landets Fremgang i Fred og Forsvar i Krig.

Nordenfjeldske Forholde.

(Af Constant. Flood.)

I.

Guldalen.

Løet nedenfor Storfløen, lidt nordenfor Glommens Kilder udspringer Gula Elv. Glommen løber mod Syd i Havet. Gula Elv gaar en kortere Vej mod Vest gennem Malen, Holt-aalen, Singsaas, Støren, Hørrig, Flaa, Melhus og Kleinstranden.

Disse Bygder, som den gennemstrømmer, har den givet sit Navn Guldalen, det største og folkerigste af de nordenfjeldske Dalfører; uægtelig ogsaa det mest produktive.

Jordbund og klimatiske Forholde tillade ogsaa her et forholdsvis kraftigt Planteliv. Lersjord og Kalk, navnlig i Bygderne nedenfor Støren, danner Agerjorden, store Alluviet tilhørende Dannelsen: Evjer, opfaste Halvøer og Deltaer samt Sletteland bevoret med Dreffov. Høiere oppe i Dalen, fra Støren af, optræder Sand og Muld i temmelig heldige, undertiden høist frugtbare Blandinger. Hertil de somofteft meget smukke Sommer, og Jule synes at skulde hindre en raff Udvikling af landøkonomisk Kultur; men dette er Noget, som man her, som saa mange andre Steder, kun sporer lidt af.

Konservertsimen spores desto kraftigere, spores overalt; det er et seigt Træ med stærke Rødder i Fortids Muld, og med Grene af Træghed, Uvidenhed og Mistro; stærke Grene at bryde. Mistroen skumler til det Nye, det Fremmede som Noget, der har forblindet Andre og som den bør vogte sig for selv — sjæler til det i Graastand.

Træggheden trækker paa Skuldrene og trækker Huen ned over Dine og Dren. — „Godt,“ mumler den selvbehagelig og rusler ned over Bafke sin gamle Raas.

Uvidenheden kjenner somofteft Intet til, hvad der ligger udenfor den selv. Jaar den underriben noget ihænde, prøver og veier den paa sin egen Maade; somofteft findes det Prøvede for let og Uvidenheden trækker paa Skuldrene og slaar sig i Lag med Træggheden; det er en Maade. En anden er at gaa lidt nærmere end Mistroen og betragte det Forhaandenværende, som han sædvanligvis altid kan drage Nytte af, med en selvfløg Hovedbrysten eller med et selvfløgt Smil.

Viiselig, Eksperimenter har Bonden iatmindelighed ikke Raad til, men det er heller ikke det, som man anbefaler ham.

Mere og mindre skarpt fremtræder dog det Konservative i de forskjellige Bygder. Intetsteds skarper end i Malen, Singsaaas og Horrig — Flaakunde vel komme derefter.

Melhusbyggerne, hvad Karakter og Bæsen angaar, indesluttede og saamælte, forte i Ord, er dog unægtelig det Bygdefolk, der her i Dalen opviser de fleste Undtagelser fra Regelen. Melhus og Leinstranden, i de fleste Henseender henliggende under de samme Forhold, er ogsaa det rigeste og mest produktive Strøg i Dalen. Ved Siden af Mangler og enkelte Feilgreb og meget henliggende dyrkbart Land, gives dog her veldyrkede og temmelig smukt behandlede Eiendomme, der borge for Velstand. Poteter og Turnips, som Kreaturføde, gives maasse blot i et eneste Sogn til i Dalen. Bistnok er disse Frugter, som Foder, endnu ikke Gjenstand for nogen almindelig udbredt Dyrkning, men Begyndelsen er gjort. Havre, Byg og Blandtorn, ved Siden af lidt Lin, udgjør forøvrigt Strøgets betydeligste Produktioner. Rug og Hvede, som Høstfød, er heller ikke ubekjendt. Temmelig gode Resultater har her gjort et Brud i Isen, og det er ikke saa lidt i vore nordensjelske Bygder. Kunstig Gjødning har ogsaa iildels fundet Anerkjendelse i dette Strøg. Begyndelsen hermed har vistnok faaet endel mindre heldige Resultater, da denne Gjødning anvendes temmelig hensynsløst, men det har blot været en Lærepeng, den har gjort Folk klogere paa Tingen.

Storbønderne bestille ogsaa betydelige Kvæntiteter af svovelsyrede Ben. Guano derimod har saavidt mig bekjendt kun været anvendt paa et enkelt Sted; det var ifjor, og Retultatet var, hvad man kunde vente af en saa tør Forsommer, saare uheldigt.

Eiendommene i Melhus er meget store. Betydelige Strækninger af dyrket og dyrkbart Land tilligger de fleste Brug.

Asædesretten med sit tradisjonelle Bæsen har her sine ivrigste Forkjæmpere.

(Fortsættes).

Indlandet.

Christiania. Ved kgl. Resol. af 5. M. er det bestemt: At efternævnte Mænd: Gaardbruger Wagne Einarsen Blindern og Jver Andreassen Begsundet af Garhams Præstegjeld, Arne Nielsen Baldal, Ole Peter Thomassen Yttre-Bjoridal og Elias Petersen Storsten af Norddalens Præstegjeld, Elias Johnsen Die af Hjerrendfjords Præstegjeld, Britanus Hanssen Slette af Stone Præstegjeld og Gaardbruger Jver Thorsen lille Norve af Borgunds Præstegjeld, Alle af Romsdals Amt, tilstaaes, den Førfnævnte og den Sidstnævnte et Sølvsbager, hvert til Værdi af 10 Spd., og hver af de øvrige en Pengebelønning af 8 Spd., for den 7de Marts forrige Aar med egen Livsfare at have reddet 3 Mænd fra at omkomme paa Soen, hvilke Beløb blive at udrede af det til tilfældige og usforudseede Udgifter paa Budgettet opførte Beløb.

— Ved kgl. Resol. af 3die d. M. er det bestemt:

- 1) At der befales nedfat en Kommission for at udarbejde modfæret Udkast til en Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager, saaledes som en saadan Lov antages at kunne og efter vore Forholde at burde være, saafremt man, efteråt dertil Afgang er aabnet ved de i Hs. Maj.s Propositioner til Storthinget foreslaede Forandringer i Grundloven, skulde bestemme sig for i vor Rettergang at indføre Juristinstitutionen;
- 2) at til Medlemmer af denne Kommission bestikkes Statsraad Stang, Høiestretsassessor Møhsfeldt, Regeringsadvokat Duncker, Sagførerne Sverdrup og Fassen, Lensmand Enge og Kjøbmand Swarg;
- 3) at Kommissionen bemyndiges til ved direkte Brevveksling meddele personlig Henvendelse til vedkommende Embeds- eller Bestillingmand, at indhente de Oplysninger og Betænkninger, som til Dilemedets Fremme maatte ønskes.

— Ved kgl. Resol. af 5. D. er det bestemt, at det paalægges den ved kgl. Resol. af 11te Januar 1853 nedfattede Proceslovkommission at tage under Overvejelse samt afgive Betænkning og Forslag om, hvilke Forandringer i det af den udarbejdede Udkast til Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager bør foretages under Forudsætning af, at saadanne Forandringer i Grundlovens §§ 20 og 88 vedtages, som de, der i Hs. Maj.s Propositioner til Storthinget af 11te Februar sidstleden ere foreslaede.

Storthinget. (Om Veibudgettet. Forsat fra No. 11.) 13) Omlægning af Veien mellem Østerholt og Home i Nedenas Amt, anslaaet til 25,200 Spd. 14) Omlægning af Veien fra Rødsammeren i Nedenas Amt til Østerisør, anslaaet til 40,300 Spd. 15) Omlægning af Veien mellem Aabel i Nedenas Amt og Aaleffer i Bister og Mandals Amt, anslaaet til 54,500 Spd. 16) Omlægning af Veien fra Mandal til Vigelands Bro i Bister og Mandals Amt, anslaaet til 38,000 Spd. 17) Omlægning af Forbordlerne mellem Skatvold og Stenvidse i Nordre Trondhjems Amt, anslaaet til 31,800 Spd. Regeringen bemyndiges til at

anvende det til Dmlægning af Forbordreterne opførte Beløb enten til Anlæg af en Hovedvei gennem Ranselvens Dalføre eller til Anlæg af en Hovedvei langs Stordalselven til Mæraker Verk i Øvre Stordalens Præstegjæld eller delvis til begge disse Anlæg, under Betingelse af: 1) at Nordre-Thronhjems Amtsforsamling giver Samtykke til denne forandrede Anvendelse af Beløbet; 2) at der af den almindelige Veikasse til de omhandlede Belanlæg ikke udredes Mere end der er opført til Dmlægning af Forbordreterne med Fradrag af den af Nordre-Thronhjems Amtskommune bevilgede Femtepart, altsaa 25,440 Eyd., samt at Beløbet anvendes saaledes, at een eller flere sammenhengende Belanlægninger ved samme istandbringes, og 3) at Nordre-Thronhjems Amtskommune enten alene eller i Forbindelse med de i Sagen interesserede Distrikter bidrager en Trediedel af det hele Beløb, som medgaaer til Anlæggene, eller en Halvdel i Forhold til den almindelige Veikasses Bidrag, hvorhos dog dette Bidrag for endel kan bestaa i, at Distrikterne overtage Erstatningen for Grundassaaelse og Gjerdehold, naar denne Erstatning bestemmes efter en af Regjeringens Departement for det Indre vedtagen Værdi. 18) Opførelse af Bro over Vardalselven ved Vardalsøren i Nordre Thronhjems Amt, anslaaet til 11,440 Eyd. 19) Dmlægning af Veien mellem Epsjøod og Sundellen i Øvre Thelemarken, anslaaet til 5000 Eyd. 20) Dmlægning af Veien fra Drammen til Trogstad i Jarlsbergs og Laurvigs Amt, anslaaet til 25,700 Eyd. 21) Fortsættelse af Veien mellem Dnæs og Gjøvik fra sidstnævnte Sted til Njøsens Bred, anslaaet til 1,920 Eyd. 22) Dmlægning af Veien fra Bergen til Midthum i Søndre Bergenshus Amt, anslaaet til 55,500 Eyd. 23) Dmlægning af Veien mellem Maristuen og Borlungsbro i Lerdal i Nordre Bergenshus Amt, anslaaet til 24,900 Eyd. 24) Dmlægning af Drevstullevæne i Søndre Thronhjems Amt, anslaaet til 13,900 Eyd. 25) Dmlægning af Veien gennem Langstenen i Nordre Thronhjems Amt, anslaaet til 14,100 Eyd. 26) Bidrag til en Hovedvei gennem Ranselvens Dalføre til Beløb 5,100 Eyd. Saavidt angaar enhver af de under No. 1 til 5, No. 7 til 22, Alt inklusiv, samt No. 25 og 26 nævnte Arbejder, paa de Betingelser med Hensyn til Distrikternes Bidrag, som af forrige Storting ere bestemte. 27) Anlæg af Bei fra Åker Bro i Åkershus Amt til Knapstad i Smaalenes Amt, anslaaet til 44,100 Eyd., under Betingelse af, at Smaalenes Amt overtager Halvdelen af Erstatningen for Afstaaelse af Grund samt for Gjerdehold, saavidt Veien ligger i dette Amt, hvilken Halvdel er anslaaet til 2,390 Eyd. 60 h, samt desuden en Femtedel af den øvrige Dverflagssum, for den Del af Veien, som ligger i dette Amt saavel som de til Arbeidets Udførelse muligens yderligere medgaaende Dmfostninger. 28) Dmlægning af Storfleven ved Frederikshald, anslaaet til 14,200 Eyd., under Betingelse af, at de vedkommende Distrikter bidrage i det Hele 12,500 Eyd. V. Til Dmlægning af Bekkvene i Jds Præstegjæld i Smaalenes Amt bevilges 15,000 Eyd., der endelig udredes af

Statskassen og opføres i Budgettet med 5454 Eyd. 65 h aarlig. III. 29) Anlæg af ny Hovedvei fra Lofsgaards til Kalums Bro i Waage i Gudbrandsdalen, anslaaet til 15,500 Eyd., samt fra Waage til Gardmo Kirke 33,300 Eyd., tilsammen 48,800 Eyd., under Betingelse af, at Distrikterne bidrage Halvdelen af de medgaaende Dmfostninger, dog med Fradrag af Værdien af det af Waage Kommune i Ottadalen udførte Arbejde. VIII. c. 1. Opgave over de til tilfældige Udgifter anvendte Summer, saaledes indrettet, at det kan ses, hvad der er medgaaet under hver Hovedpost. VIII. c. 2. Hvad der er forbrugt til hvert af de i Budgetterminen udførte Arbejder, samt forsaavidt Dverfribelse af Dverflagssummen har fundet Sted, Forklaring om de Dmstandigheder, der have bevirket dette. VIII. c. 3. De Regulativer, der gjælde for Rønningen af de forskellige Klasser Ingeniører i Veivæsenets Tjeneste. Dernæst bifaldtes følgende Forslag fra Røgnæs: „Til Opførelse af en Landgangsbro paa Øredaløren i Søndre Thronhjems Amt bevilges 1800 Eyd., mod at $\frac{1}{3}$ tilsvares af Amtet alene eller i Forbindelse med de i Sagen interesserede Distrikter.“ Af Indstillingen bifaldtes dernæst: 31) Dmlægning af Hovedveien fra Larhol i Ellgjord til Høgni i Bladdal i Øvre Thelemarken, anslaaet til 16,900 Eyd. under Betingelse af, at vedkommende Distrikter overtage Erstatningen for Afstaaelse af Grund for Gjerdehold, der er anslaaet til 2,215 Eyd., samt desuden bidrage $\frac{1}{3}$ af de øvrige Dmfostninger paa den under 27 bestemte Maade. 32) Dmlægning af den nedre Del af Holmestrandsklæven anslaaet til 3,200 Eyd. under Betingelse af, at Kommunen overtager Erstatning for Afstaaelse af Grund og for Gjerdehold, der er anslaaet til 423 Eyd., og desuden bidrage $\frac{1}{3}$ af de øvrige Dmfostninger paa den under 27 bestemte Maade. 33) Dmlægning af Hovedveien gennem Laurvig fra Mellemdammen ved Trigo Verk til Torvet, anslaaet til 2886 Eyd., under Betingelse af, at Kommunen bidrager $\frac{1}{3}$ af de øvrige Dmfostninger paa den under 27 bestemte Maade. Post C. Til Bidrag til Reparation af Mandalsbroen (efter Forslag fra Jaakaf) 510 Eyd. Dette Beløb anvendes til at dække Dverfribelse af Dverflagssummen. 34) Saa stor Andel af det foreslaaede Belanlæg fra Gaarden Skare til Hørradalen i Søndre Bergenshus Amt, som kan udføres for 20,000 Eyd., under Betingelse af at Erstatning for Grundassaaelse og Gjerdehold overtages af Distrikterne. III c 35. Udledning af Veien over Ljøfald i Romsdals Amt, anslaaet til 2,300 Eyd. under Betingelse af, at Distriktet bidrager $\frac{1}{3}$ paa den under 27 bestemte Maade. III c 37. Belanlæg i Finmarken, indtil et Beløb af 2,3000 Eyd., under Betingelse af, at Distrikterne erlægge saadant Bidrag, som af Kongen bestemmes. VI. a. Dmlægning af Hovedveien over Glasøerne og i Tørringbakterne i Beitstadens Præstegjæld, nordre Thronhjems Amt, anslaaet til 2,610 Eyd., under Betingelse af, at Amtskommunen bidrager $\frac{1}{3}$ og at den specielle Kommune, hvor Veien anlægges, overtager Erstatningen for Afstaaelse af Grund og Gjerdehold paa den ved 27 anførte Maade. b. Som Bidrag til Veivæsenets Opfyldning i Nordland stilles til Regjeringens Disposition

9,000 Spd. i Budgetterminen, mod at Amtskom-
munen bidrager et saa stort Beløb, som af Kongen
bestemmes. III. a. Udgifterne ved den Vedligehold-
delse af visse Veistrækninger, som efter gjældende
Bestemmelser paaligge det almindelige Veifond, hvilke
Udgifter opføres med 2614 Spd. 91 $\frac{1}{2}$ aarlig, eller for
Budgetterminen 7190 Spd. 70 $\frac{1}{2}$. Bifaldtes eens-
stemmig. III. b. 1. At derunder Intet er indbes-
fattet til Lønning af Veivogtere. Bifaldtes eens-
stemmig. III. b. 2. At ligesaa intet Bidrag til
Lønning af Amtsingeniører derunder er indbefattet,
uden forsaavidt at de Bidrag, som ere bevilgede til
de nu ansatte Amtsingeniører, fremdeles kunne ud-
betales indtil 1ste Juli 1861. III. b. 4.
At der opføres 200 Spd. aarlig til Understøt-
telse for Arbeidere, der i Veivæsenets Tjeneste have
faaet saadan Legemsffade, at de derved ere satte ud
af Stand til at erhverve Udkomme, eller til Enter
og Børn efter Arbeidere, der ved noget Ulykkestil-
fælde i Veivæsenets Tjeneste have sat Elvet til,
Alt under Betingelse af, at Vedkommende trænge til
saadan Understøttelse, at denne under ingen Omstæn-
digheder tilstaaes for et længere Tidrum end Bud-
gettermin, og at en Forklaring om samme forelægges
næste Stortthing. III. b. Udgifter ved Undersøgelser
af nye Veis og Broarbejder og Udarbejdelse af
Forslag til samme, saavel som andre tilfældige Ud-
gifter, hvortil opføres aarlig 13,333 Spd. 40 $\frac{1}{2}$
eller i Budgetterminen 36,666 Spd. 80 $\frac{1}{2}$, dog med
følgende nærmere Bestemmelser: (indtaget ovenfor).
Deretter gik man tilbage til 1 Post og der beslut-
tedes: I. J. Høghold til Lov om Veivæsenet af
15de September 1851 § 4, 3die Passus, samt §§
5 og 7 b, bevilges udredet af Statskassen til Fremme
af Veivæsenet for Budgetterminen fra 1ste Juli 1860
til 1ste April 1863 540,000 Spd. eller 180,000
Spd. aarlig, der i hvert af Aarene 1861, 1862 og
1863 refunderes ved Udligning af $\frac{1}{3}$ eller 144,000
Spd. paa Rigets Matrikullskyld, med Udtagelse af
det egentlige Finmarken, med 72 Skilling paa Skibdæ-
leren og $\frac{1}{2}$ eller 36,000 Spd. aarlig paa alle Kjøbstæ-
der og Ladesteder udenfor det egentlige Finmarken.
Ligeledes besluttedes: VII. De ifølge Stor-
thingsbeslutning af 14de Oktober 1857 af Stats-
kassen til Veivæsenet forskudte 100,000 Spd.
føres til endelig Udgift for bemeldte Kasse. Efter
Forslag fra Repræsentanten Thorne besluttedes, at
den Reparation mellem Byerne, som er foreslaaet
af Regjeringen, skulde lægges til Grund paa nær-
værende Thing. Dernæst besluttedes: VIII. a. Re-
gjeringen anmodes om at tage under Overveielse og
meddele næste Stortthing Forklaring om, hvorvidt det
maatte være hensigtsmæssigt at ordne Undersøgelserne
angaende Veianlæg, der skulle udføres af Riget deles
i et vist Antal Distrikter, samt at Undersøgelserne i
hvert Distrikt overdrages til en bestemt Ingeniør,
hvem det da tillige kunde paalægges at gjenne-
gaa og bedømme de for Kommunernes Regning udarbej-
dede Planer til nye Veianlæg, som i Distriktet uden
Tilfsid af Veifondet komme til Udførelse. c. at
lade de Arbeidere, som ere overførte fra forrige
Stortthings Budget, eller saadanne, som ifølge nu
fattede Beslutninger kunne træde istedetfor samme,

fortrinsvis komme til Udførelse, saafremt ikke særegne
Omstændigheder skulde gjøre en Forandring heri
nødvendig. 30) Halvdelen af den foreslaaede Om-
lægning af Veien fra Bovermoen i Christians Amt
til Gjerde i Romsdals Amt, hvilken Halvdel er
anslaaet til 28,100 Spd., under Betingelse af, at
Omlægningen bringes i Forbindelse med den gamle
Ve, samt at vedkommende Distrikter bidrage en
Femtedel paa den under 27 bestemte Maade. 36)
Anlæg af Ve over Maurstadeidet i Nordre-Bergen-
hus og Romsdals Amt anslaaet til 31,500 Spd.,
under Betingelse af, at Distrikterne overtage Halv-
delen af Erstatningen for Grundfaaelse og Gjer-
dehold, hvilken Halvdel, saavidt Veien ligger i
Romsdals Amt, er anslaaet til 705 Spd. og i
Nordre-Bergenhus Amt til 415 Spd., samt at de
desuden bidrage en Femtedel af de øvrige Omkost-
ninger paa den under 27 bestemte Maade.

I Mødet den 9de Marts tilendbragtes Be-
handlingen af Hæms- og Marinebudgetterne.

I Mødet den 10de besluttedes med 65 mod
47 Stemmer: Den kongelige Proposition angaaende
Forandring i Grundlovens § 107 saalydende: Pa-
ragraf 107 i Grundloven skal herefter lyde som
følger: „Afsædretten maa ikke ophæves,“ bifaldes
ikke.

Stavanger. Natten til den 13de d. M.
(Kl. 3 $\frac{3}{4}$) udbrod Idløs i Østervaag og udbredte
sig, under temmelig stærk sydøstlig Vind, med volds-
som Hurtighed i nordvestlig og sydvestlig Retning,
og hvorved næsten hele Bakken, hele Holmens og
endel af Østervaags Rode lagdes øde. De nedbrændte
Huses Antal skulde udgjøre 250 med en Assurance-
sum af omtrent 220,000 Spd. Omtrent 2000 Men-
nesker ere bleve husvilde. Der skal være brændt
omtrent 20,000 Tdr. Sild.

Udlandet.

Tydsland. Fra Meiningen skrives den 19de
Februar, at Enc er falden i en saadan Mængde
paa Thuringerwald, at Jngen kan erindre sig noget
Lignende. Mange Byer ere saaledes nedsmæde, at
man blot igjennem en stor Snetunnel kan komme
ind i den og siden gjenne Sidetunneller ind i Hus-
sene. Af selve Husene ser man intet Andet end
Storstenene. Indvaanerne maa hele Dagen brænde
Lys. Ogsaa fra andre Trakter omtales stærke Snefald.

Frankrig. Siden Gassens Indførelse i Pa-
ris ere ifølge „Revue Municipale“ 29,000 Trær
efterhaanden uddøde, som en Følge af Gasudviklin-
gens skadelige Indflydelse.

Savoyen. Et geologisk Fænomen har
nylign vist sig i Savoyen. Ved Dreier i Pfersg-
strækningen ovenfor Thyonen sank en Del af Marken
og i dens Sted dannedes en Sø. De med Mar-
ken sunkne, meget høie Kastanietræer vare forvundne,
og i deres Sted opkom paa Vandets Flade Træ-
stubber, hvilke længe maa have været under Vandet
og tydelig komme fra en anden Trakt, da det Slags
Træ hvilket de tilhorte ikke er bekjendt i denne Egn.
Paa samme Tid viste der sig et Afløb fra Søen,
en liden Bæk som afleder det overflodige Vand.

Tyrkiet. I Constantinopel har der fra 11te til 12te f. M. raset en voldsom Ildbrand. Den hele Mæsse Guse ved Havbredden, hvor næsten alle Konsulater og Handelsagenturer befandt sig, eksisterer ikke mere. Ilden opkom i den franske Konsulatbygning, hvor 5 Børn skulle være omkomne i Luerne.

Amerika. I Kalifornien ere, som før i dette Blad berettet, store Sølvgruber blevne opdagede. Men Landets fornemste Rigdom ligger dog i Dyrkning af Jorden som egner sig for enhver Sæd og Frugtfort. I Los Angeles høstedes i forrige Aar kun $\frac{1}{3}$ af det sædvanlige, der indbragtes nemlig kun 331,500 Gallons Vin, hvoriblandt 214,000 Gallons hvid Vin. De nuværende Vingaarde give ved fuld Høst mindst 500,000 Gallons og i Slutningen af November plukkede man endnu i det frie de saftigste Jordbær.

Gaardsregnskab for den norske Bonde med et sammenhængende 5aarigt Regnskab over navngivne Gaard

af
Schroder,
er udkommen.

Udenbys Subskribenter og Subskribentsamlere anmodes om i betalte Breve at indsende Betalingen for Bogen, 30 β , samt Pakkepostomkostninger, forsaavidt den ei kan afleveres til Kommissjonerer i Christiania. Det formeget Indbetalte tilbage sendes med Bogen.

Adresse: Schroder paa Boll i Berum.

Subskriptionen er standset og Bogladeprisen 36 β .

Norsk Fiskeguano i Matter paa $2\frac{1}{2}$ Centner sælges til den af Selskabet ansatte Pris 2 Spd. 60 for 100 \mathcal{R} med Tillæg for Emballage 20 β pr. Matte ved Joh. P. Olsen i Christiania.

Auktion.

Onsdagen den 11te April forstkommende, Kl. 2 Eftermiddag, fremholdes efter Rekvizition fra Froens Magasinbestyrelse offentlig Auktion paa Froens Magasinbod til Bortsalg af 2 a 300 Tonder udmærket god Havre.

Follo Sorenskriverkontor, den 1ste Marts 1860.
Elleffen.

8 a 10,000 Estr.

store, røde og hvide spanske Ribsbuste, i 5 a 6 Mars og meget kraftige Exemplarer til 3 a 4 Spd. pr. Hundrede, er at erholde hos Gartner Joh. Aug. Bække i Kjøbenhavn.

Fyrretræ-Frø

(pinus silvestris) anbefales pr. 100 Pd. Toldvægt a $53\frac{1}{2}$ Rth. preuss. Kourant pr. Kasse; ved større Partier til billigere Pris hos Forstforvalter Gärtner i Schönthal ved Sagan i Pr. Schlessen.

Tilfalg

paa billige Konditioner:

Omtrent 57 Maal udmærket Jord af Gaarden store Borgen i Aker ved den nye Bet til Bogslad.

Tvende Løkker, godt bebyggede, ikke over $\frac{1}{8}$ Mil fra Christiania, med tillagte Haver, og efter Kjøberens Ønske uden eller med flere Maal Jord.

En godt bebygget Løkke i Bækfelaget med 33 Maal Jord.

S. Bække,

No. 7 i Skippergaden.

Landeiendomme.

- 1) Gaarden vestre Søter i Raalbo Anner med tilliggende Enesrud Mølle og Sagbrug i vestre Thoten, af samlet Skuld 5 Daler 4 Ort 21 β , beliggende $1\frac{1}{2}$ Mil fra Mjøsen og nær den almindelige Landevei, sjelden godt opdyrket og med taalelig gode Husebygninger, er paa særdeles gode Konditioner tilfalg eller til Bytte mod en Gaard i Christiania.
- 2) Gaarden Nibby paa Sørenskoven, $\frac{1}{4}$ Mil fra Jernbanen, af Skuld 5 Daler 4 Ort, betydelig Skov og gode Huse, sælges paa billige Vilkaar, hvoriblandt at den største Del af Kjøbesummen kan blive henstaaende, naar Sikkerhed stilles.

Man henvende sig til

S. Bække,

No. 7 i Skippergaden.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, $3\frac{1}{2}$ a 5 Spd. Intet solgt.

Rug, 17 \mathcal{R} a 18 \mathcal{R} .

Byg, 12 \mathcal{R} 12 β a $3\frac{1}{2}$ Spd.

Havre 8 \mathcal{R} a 9 \mathcal{R} 12 β .

Udenlandst

Rug østersøst 4 Spd. 12 β .

Rug dansk 19 \mathcal{R} a 19 \mathcal{R} 12 β .

Byg 2rædt 17 \mathcal{R} .

Erter 4 Spd. 36 β .

Hvede $5\frac{1}{2}$ Spd. a 6 Spd.

Christiania Fiskepriser.

Stld, Kjømbd. 6 a $6\frac{1}{2}$ Spd. pr. Lb.

Stld, stor Mtd. 5 a $5\frac{1}{2}$ Spd. pr. Lb.

Stld, smaa do. $4\frac{1}{2}$ a 5 Spd. pr. Lb.

Stld, stor Christ. $3\frac{3}{4}$ a 4 Spd. pr. Lb.

Stld, smaa do. 12 \mathcal{R} pr. Lb.

Storset 1 Spd. a 1 Spd. 12 β pr. Bog.

Middelse 3 \mathcal{R} 12 β a 4 \mathcal{R} pr. Bog.

Smaaet 3 \mathcal{R} pr. Bog.

Rødklær 8 \mathcal{R} pr. Bog.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.